

[Koefoed.]

tions Side, og jo længere Afstand der bliver mellem dem, der fastsætter Udgifter og tager Bestemmelser, og dem, der skal være med til at dække Udgifterne og betale Regningerne, des mere forflygtiges Ansvar og svækkes Interessen; og bliver det Synspunkt almindeligt, saa vil der gaa meget tabt. Den sunde Økonomi bør man opretholde og understøtte, og naar mange mindre Kommuner, baade Købstads- og Landkommuner, nu maa betale større Refusionsbeløb og i det hele betale større Beløb til Dækning af sociale Udgifter i 1934—35, end de har gjort i 1932—33, saa er Faren herfor til Stede.

Naar man kender disse forskellige Kommuners Skatteindtægter og øvrige Forhold, ved man, at Resultatet er, at de maa udskrive større Skattebeløb, skønt Skatterne i flere af disse Kommuner er haardt tyngende i Forvejen. Ved Gennemlæsningen af de Svar, der blev sendt til Rigsdagens Medlemmer efter den Forespørgsel, jeg før omtalte, standsede jeg ved en Landkommune, jeg kender lidt til, og som i flere Aar, naar det har været muligt, har faaet Tilskud i Henhold til den Bevilling, der har været givet til vanskeligt stillede Kommuner, og jeg skal tilføje, at denne Hjælp var paakrævet. Nu skal denne Kommune udrede til Refusionsforbundet over 4 000 Kr. Jeg skal lige anføre, at samme Kommune, foruden at være svagt og vanskeligt stillet, af den skattepligtige Indkomst betaler over 60 Kr. pr. 1 000 Kr., og den betaler over 14 Kr. pr. 1 000 Kr. skattepligtig Ejendomsværdi. Og jeg skal ydermere oplyse, at der findes ingen store Skatteydere i denne Kommune.

Jeg vil paapege, at man maa have Opmærksomheden henvendt paa, hvor alvorligt Skatteproblemet er, og at man ikke kan fortsætte med en Øgelse af Skattebyrden, da Kommunerne ikke kan blive ved at øge Udskrivningen, hvis ikke Skatteyderne skal segne under Byrden. Derfor maa man ikke tage Interessen fra en fornuftig økonomisk Kommuneforvaltning væk, men bør sørge for, at det fornuftige Kommunestyre selv faar Lov til i nogen Grad at se Frugterne af deres Handlinger, Resultatet af den fornuftige Førelse af Kommunen, uden at det hele skal udlignes i den store Pulje.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 29. November, Kl. 13 med Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

Mødet hævet Kl. 22³³.

21de Møde.

Fredag den 29. November Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til Kommunerne i Finansaaret 1935—36.

Ved Folketingsmand Ulrich er fra Grossist-Sammenslutningen af 1930 modtaget en til Regering og Rigsdag stilet Henvendelse angaaende det her i Tinget forelagte Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Henvendelsen, hvoraf trykte Eksemplarer vil blive omdelt, vil blive tilstillet det vedrørende nævnte Lovforslag nedsatte Udvalg.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til Kommunerne i Finansaaret 1935—36*. Som bekendt er der igennem Kriseaarene stillet meget store Beløb til Raadighed af Statskassen for vanskeligt stillede Kommuner. Det fremgaar af Bemærkningerne til det Lovforslag, jeg her fremsætter, at der i Løbet af de sidste 5 Aar er stillet i alt ca. 64 Mill. Kr. til Raadighed til Støtte for Kommunerne til Lettelse af de kommunale Byrder, nemlig 22 Mill. Kr. til Købstads- og Sognekommuner og ca. 42 Mill. Kr. til Amtskommu-